

Odwołanie wniesione w dniu 25 maja 2011 r. przez Gaëtana Barthélémy'ego Maxence'a Mioniego od wyroku wydanego w dniu 15 marca 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-28/10 Mioni przeciwko Komisji

(Sprawa T-274/11 P)

(2011/C 232/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Gaëtan Barthélémy Maxence Mioni (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Vogel)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene w całości zaskarżonego wyroku wydanego w dniu 15 marca 2011 r. przez drugą izbę Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej, doręczonego listem poleconym z dnia 15 marca 2011 r., w którym oddalono skargę wnoszącego odwołanie złożoną w dniu 7 maja 2010 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania, w tym kosztami niezbędnych wydatków poniesionych z racji postępowania, w szczególności zaś kosztami ustanowienia adresu, podróży i pobytu, a także honorariów adwokatów, zgodnie z art. 91 lit. b) regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz przeinaczenia dowodów przedstawionych Sądowi do spraw Służby Publicznej. Wnoszący odwołanie zarzuca, po pierwsze, że Sąd do spraw Służby Publicznej niewłaściwie ocenił przedłożone dokumenty opatrzone w aktach nr 22, 23, 24, 25, orzekając w pkt 31 wyroku, że bytność wnoszącego odwołanie we Francji w latach 1999 — 2000 nie może być uznana za równoznaczną z wolą przeniesienia przez niego ośrodka interesów życiowych do kraju urodzenia, a po drugie, że w pkt 29, 31 i 33 zaskarżonego wyroku Sąd dokonał niespójnej oceny pojęcia zwykłego miejsca zamieszkania.

- Zarzut drugi dotyczący przeinaczenia dowodów przedstawionych Sądowi do spraw Służby Publicznej i braku uzasadnienia, ze względu na to, że Sąd uzasadnił opóźnienie w zaprzestaniu wypłacania dodatku zagranicznego „nieporozumieniem w kwestii miejsca uzyskania przez skarżącego matry”. Wnoszący odwołanie zarzuca, że Sąd nie wziął pod uwagę dokumentu nr 15 z akt, nie

udzielił odpowiedzi na pkt 31 skargi, a tym samym poczynił oczywiście nieprawdziwe ustalenia faktyczne.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2011 r. — TF1 przeciwko Komisji

(Sprawa T-275/11)

(2011/C 232/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Francja) (przedstawiciele: J.P. Hordies i C. Smits, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- w ramach środków organizacji postępowania zgodnie z art. 64 § 3 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem nakazanie przedstawienia dokumentów, którymi Komisja posłużyła się w celu stwierdzenia proporcjonalnego i przejrzystego charakteru finansowania publicznego, tzn.: sprawozdania z wykonania art. 2 i 3 dekretu odnośnie do lat obrotowych 2007 i 2008 i projektu sprawozdania przewidzianego w art. 2 za rok 2009, jak również poufnej wersji zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji 2011/140/UE z dnia 20 lipca 2010 r. stwierdzającej za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa w formie rocznej dotacji budżetowej, którą władze francuskie zamierzają przyznać na rzecz France Télévisions.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący błędnej wykładni imperatywnego związku między nowymi podatkami przewidzianymi w ramach reformy publicznego sektora audiowizualnego a finansowaniem France Télévisions. Strona skarżąca podnosi informacje pozwalające na wyciągnięcie wniosku o istnieniu koniecznego związku między, z jednej strony, podatkiem z tytułu reklam i podatkiem od usług łączności elektronicznej a, z drugiej strony, dotacjami budżetowymi zapłaconymi France Télévisions, zarówno pod względem prawnym, biorąc pod uwagę całość odpowiednich przepisów krajowych, jak również z gospodarczego punktu widzenia, uwzględniając mechanizm obliczania kwoty pomocy, stawki podatku i jego rzeczywistego wykorzystania.